

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Katedra filozofie

Práce (co se nehodí, škrtněte): ~~diplomová~~ / bakalářská

Posudek (co se nehodí, škrtněte): vedoucího / oponenta

Práci hodnotil(a) (u externích hodnotitelů uveďte též adresu a funkci ve firmě): Mgr. Petra Hečková, Ph.D.

Práci předložil(a): Pavel Vavříčka

Název práce: Michelangelo Buonarroti: Mýtus geniálního umělce

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Cílem bakalářské práce Pavla Vavříčky je představit Michelangela Buonarrotiho z pohledu různých „příběhů“ a interpretací, které se kolem tohoto významného renesančního umělce a jeho díla vytvořily, případně začaly vytvářet již za jeho života. Autor k tématu přistoupil tak, že po úvodním představení základních biografických údajů o Michelangelovi se soustředil na tři vybrané realizace z oblasti jeho tvorby sochařské, malířské a architektonické. Poté se výběrově zabývá reflexí Michelangelovy osobnosti v soudobé literatuře (Vasari) a v současné kultuře.

V úvodu postrádám klíčové informace jako je zdůvodnění výběru příslušných tří uměleckých děl, zdůvodnění, proč byl vybrán jako představitel „tvůrců michelangelovské legendy“ právě Giorgio Vasari a také přehled literatury, s níž autor pracuje.

Přestože má práce určité slabiny, na které upozorním dále, lze její cíl považovat zčásti za splněný.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Podobné téma vyžaduje nadstandardní obeznámení s publikovanou literaturou. A to nejen s pokud možno všemi publikacemi v češtině, ale tam, kde by to okolnosti vyžadovaly, je vhodné také rozšíření o cizojazyčné (přinejmenším anglicky psané) studie. Autor však pracuje pouze s omezeným počtem zdrojů. V řadě případů se navíc jedná pouze o populárně naučnou či přehledovou literaturu. Chybí monografie od O. J. Blažíčka, J. Pečírky nebo P. Preisse. Cizojazyčné studie zcela chybí, s výjimkou několika publikací přeložených do češtiny. Není tak využít potenciál kritického srovnání různých teorií, což je vidět zvláště v případě na interpretace velmi bohaté Michelangelovy statue Davida (kapitola 3.1).

Na řadě míst jsou v textu uvedeny neúplné nebo neaktuální informace, k jejichž korekci by jistě autora přivedlo právě důslednější studium literatury (např. s. 9 se vyskytují vedle sebe hned dva takové příklady: neaktuální informace o úloze Jacopa Galliho coby domnělého objednavatele Michelangelových sochařských děl, neuvedení jména objednavatele Piety pro svatopetrský chrám Jeana de Bilhères, „kardinála ze San Dionisia“ – či spíše Saint-Denis; zde ještě k tomu uvedeno s překlepem jako „Dionigia“). Podobných míst se najde v práci více a nebylo by jich tolik, pokud by se autor důsledněji seznámil s odbornou literaturou, případně si informace ověřoval z více zdrojů.

V kapitole 3, kde jsou představeny tři výběrové Michelangelovy realizace, by bylo přehlednější uvést základní informace o každém díle (původní umístění/současné umístění, datace, rozměry) už na počátku každé podkapitoly a nikoli až v průběhu výkladu. Např. o Sixtinské kapli se nedozvíme nic bližšího, ani to, kde se nalézá.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Jazykový projev je i přes výskyt gramatických či syntaktických chyb čtivý. Rušivé je však občasné zkratkovité vyjádření, kde není jasné, co chtěl autor danou větou říci (např. s. 21 – jaké projekty má autor na mysli? O jaké modely se jedná? Dále v textu na téže straně: jak souvisí snaha navázat na „dědictví řeckých chrámů“ s výpravami do Kolosea?). Jasnost výkladu trpí také nedostatečným provázáním formální a obsahové stránky, autor často v jediném odstavci uvede několik naprosto různých a nesouvisejících informací (viz pasáž na str. 15-16).

Přílohy jsou vybrány tak, aby vhodně ilustrovaly text. Jejich kvalita však není vždy optimální (zkreslení proporční u některých reprodukcí). Odkazování na informační zdroje až na konci jednotlivých odstavců, nikoli přímo za příslušnou pasáží, není příliš přehledné.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Oceňuji vervu, s jakou se Pavel Vavříčka pustil do velmi náročného tématu a úkolu zpracovat obraz Michelangela coby geniálního umělce, jaký se vytvářel a postupně stále ještě vytváří v odborné i popularizující literatuře (a v posledním století také v audiovizuálních médiích), byť jen výběrově omezený na tři klíčové práce z tří oblastí umělecké tvorby, jimž se Michelangelo věnoval.

Přes čtivý, až literární styl práce vykazuje text celou řadu obsahových nedostatků, které mi brání hodnotit ji jako práci zdařilou. Je to především povrchnost, nepřesnost informací pramenící z nedostatečného obeznámení s literaturou a dosud publikovanými teoriemi, hypotézami či názory. Pro pochopení tak významného a často diskutovaného tématu, jakým je osobnost a dílo jednoho z velikánů renesance, byl tento krok naprosto klíčový.

Slabinou je také tematická roztříštěnost práce. Je sice chvályhodné, že se autor snažil nerezignovat na pokus vytvořit komplexní obraz mýtu geniálního umělce. Kapitola 5 však v textu působí jen jako povrchní, výplňový text, o jehož smyslu (v předložené podobě, tj. se spoustou obecných sdělení a s absencí jakékoli hlubší analýzy příslušných filmových děl) musí čtenář pochybovat.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

V páté kapitole „Reflexe Michelangelovy tvorby v současné kultuře“ uvádíte řadu filmových děl inspirovaných osobností Michelangela Buonarrotiho, případně i naučných televizních pořadů (které nijak dál nespecifikujete). Mohl byste se u tohoto bodu krátce zastavit a příslušná audiovizuální díla popsat, příp. reflektovat na základě vlastních dojmů z jejich zhlédnutí?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Dobře.

Datum: 23. 5. 2016

Podpis:

